

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
תענית-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איפוך אנא		⚡										
לא סלקא דעתך, דכתיב (עזרא ט') ואלו יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה וגו', וכתוב (עזרא ט') ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ואפרשה כפי אל ה'.		!										
כל שהוא משום אבל, כגון תשעה באב ואבל - אסור בין בחמין בין בצונן. כל שהוא משום תענוג, כגון תענית צבור - בחמין אסור, בצונן מותר.	רפרם בר פפא אמר רב חסדא:							◊	■	◊		
ונעלין את המרחצאות.	רב אידי בר אבין: אף אנן נמי תנינא:							■	■	◊		
ואי בצונן אסור, סוכרין את הנהרות מבעי ליה למיתני?	אמר ליה אבוי:							⚡				
אבא הכי קשיא ליה: מכדי תנן אסור ברחיצה, נעלין את המרחצאות למה לי? אלא לאו שמע מינה: בחמין - אסור, בצונן - מותר.	רב שישא בריה דרב אידי:							!		◊		
לימא מסייע ליה:										■		
כל חיבי טבילות טובלין כדרכן, בין בתשעה באב בין ביום הכפורים.	[תניא]									■	■	◊
במאי?								^		■		
אילימא בחמין								!		■		
טבילה בחמין מי איכא?								⚡		■		
אלא לאו - בצונן, וחיבי טבילות - אין, איניש אחרינא - לא.								!		■	◊	
לא נצרכה אלא לחמי טבריא.	רב חנא בר קטינא:							⚡		◊		
אי הכי, אימא סיפא:								⚡				
כדי הוא בית אלהינו לאבד עליו טבילה פעם אחת בשנה.	רבי חנינא סגן הכהנים:									■	⚡	◊
ואי אמרת בצונן מותר - ירחץ בצונן								⚡		◊		
באתרא דלא שכיח צונן.	רב פפא:							!		◊		
כשאמרו אסור במלאכה - לא אמרו אלא ביום, אבל בלילה - מותר. וכשאמרו אסור בנעילת הסנדל - לא אמרו אלא בעיר, אבל בדרך - מותר. הא כיצד? יוצא לדרך - נועל, נכנס לעיר - חולץ. וכשאמרו אסור ברחיצה - לא אמרו אלא כל גופו, אבל פניו ידיו ורגליו - מותר. וכן אתה מוצא במנוחה ובאבל.	תא שמע:									■	⚡	◊
מאי לאו - אכולהו										■	⚡	
ובמאי?								^		⚡		
אילימא בחמין								!		⚡	◊	
פניו ידיו ורגליו מי שרו?								⚡		⚡	◊	
אבל אסור להושיט אצבעו בחמין	והאמר רב ששת:							⚡		⚡		
אלא לאו בצונן.								!		⚡	◊	
לא, לעולם בחמין. ודקא קשיא לך וכן אתה מוצא במנוחה ובאבל - אשאר אקאי.								!		◊		
מעשה ומתו בניו של רבי יוסי בן רבי חנינא, ורחץ בצונן כל שבעה	תא שמע, דאמר רבי אבא הכהן משום רבי יוסי הכהן:									⊙	⚡	◊
התם כשתכפוהו אביו הוה.								!		◊		
תכפוהו אביו בזה אחר זה, הכביד שערו - מיקל בתער, ומכבס כסותו במים.	דתניא:									■	!	
בתער - אבל לא במספרים, במים - ולא בנתר ולא בחול.	רב חסדא:									■	!	
אבל מותר לרחוץ בצונן כל שבעה, מידי דהוה אבשרא וחמרא.	רבא:									◊	■	◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין הבוגרת רשאה לנוול את עצמה בימי אבל אביה.	מיתבי:									◊	ז			
הא נערה - רשאה.										◊	ז			
מאי לאו - ברחיצה										◊	ז			
ובמאי?									^		◊			
אילימא בחמין										!	◊			
אין הבוגרת רשאה										ז		◊		
אבל אסור להושיט אצבעו בחמין	והאמר רב חסדא:									ז	■	◊		
אלא לאו - בצונן.											◊	ז		
לא, אכיחול ופירכוס.											!	◊		
לימא מסייע ליה											■	◊		
מעשה ומתו בניו של רבי יוסי בר חנינא, ורחץ בצונן כל שבעה	דאמר רבי אבא הכהן משום רבי יוסי הכהן:										■	■	◊	
התם בשתכפוהו אבליו זה אחר זה.	אמר:										◊	ז		
תכפוהו אבליו בזה אחר זה, הכביד שערו - מיקל בתער, ומכבס כסותו במים.	דתניא:										■	◊		
בתער - אבל לא במספרים, במים - ולא בנתר ולא בחול ולא באהל.	רב חסדא:										■	◊		
אבל אסור בצונן כל שבעה.	איכא דאמרי, אמר רבא:											■	◊	
מאי שנא מבשר ויין?											◊	ז		
התם לפכוחי פחדיה הוא דעביד.											!	◊		
לימא מסייע ליה:											■	■	◊	
אין הבוגרת רשאה לנוול עצמה	[תניא]										■	■	◊	
הא נערה - רשאה.											■	■	◊	
במאי?										^		■	◊	
אילימא בחמין											!	■	◊	
אין הבוגרת רשאה										ז		■	◊	
אבל אסור להושיט אצבעו בחמין	והאמר רב חסדא:									ז	■	■	◊	
אלא לאו - בצונן.												■	◊	
לא, אכיחול ופירכוס.											◊	ז		
זאת אומרת: אבל אסור בתכבוסת כל שבעה.	רב חסדא:										■	■	◊	
והלכתא: אבל אסור לרחוץ כל גופו בין בחמין ובין בצונן כל שבעה. אבל פניו ידיו ורגליו, בחמין - אסור, בצונן - מותר. אבל לסוך - אפילו כל שהוא אסור. ואם לעבר את הזוהמא - מותר.												■	◊	
צלותא דתעניתא היכי מדכרינן?												^	◊	
יחיד שקיבל עליו תענית מתפלל של תענית, והיכן אומרה - בין גואל לרופא.	אדבריה רב יהודה לרב יצחק בריה, ודרש:											◊	!	◊
וכי יחיד קובע ברכה לעצמו?	מתקיף לה רב יצחק:											◊		◊

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשומע תפלה	אלא אמר רב יצחק:									!	♦	ג
בשומע תפלה.	וכן אמר רב ששת:									■		ג
אין בין יחיד לצבור אלא שזה מתפלל שמונה עשרה וזה מתפלל תשע עשרה.	מיתבי:									⚡	◊	ג
מאי יחיד ומאי צבור?										^	⚡	ג
אילימא יחיד - ממש, וצבור - שליח צבור										!	⚡	ג
הני תשע עשרה? עשרין וארבע הון										⚡	⚡	ג
אלא לאו הכי קאמר: אין בין יחיד דקבל עליו תענית יחיד, ליחיד שקבל עליו תענית צבור, אלא שזה מתפלל שמונה עשרה וזה מתפלל תשע עשרה.										!	⚡	◊
שמע מינה: יחיד קובע ברכה לעצמן											⚡	ג
לא, לעולם אימא לך שליח צבור. ודקא קשיא לך שליח צבור עשרין וארבע מצלי - בשלש תעניות ראשונות, דליכא עשרים וארבע.										!		◊
ולא? והא אין בין קתני											⚡	ג
אין בין שלש ראשונות לשלש אמצעיות אלא שבאלו מותרין בעשיית מלאכה ובאלו אסורין בעשיית מלאכה	[קתני]									■	⚡	◊
הא לעשרים וארבע - זה וזה שוין											⚡	◊
תנא ושייר.										!		ג
מאי שייר דהאי שייר?										⚡		ג
אלא: תנא באיסורי קא מיירי, בתפלות לא מיירי.										!		◊
ואי בעית אימא: באמצעיותא נמי לא מצלי עשרים וארבע.										!		◊
ולא?										⚡		ג
אין בין שלש שניות לשבע אחרונות אלא שבאלו מתריעין ונועלין את החנויות.	והתניא:									■	⚡	◊
הא לכל דבריהן - זה וזה שוין										⚡		◊
וכי תימא הכי נמי תנא ושייר										!		ג
והא אין בין קתני										⚡		ג
ותסברא אין בין דוקא? והא שייר תיבה										!		◊